

ZOR İMKANSIZDAN KOLAYDIR

Hayatta çoğu şey zordur. Hayatta kalmak, yaşamımızı sürdürebilmek bile emek ister. İmkansız olarak sayabileceğimiz çok az şey vardır. Bular da insan mantığının alamadığı konulardır.

Zor ve imkansız kelimelerinin anlamlarını karıştırmamalıyız. Bir matematik problemi çözmeyi, yerine ve kişisine göre zor olarak tanımlayabiliriz. O problem, matematikten hiç anlamayan birisi için imkansızdır. Zaten imkansız olmasının nedeni de matematiği hiç bilmemesinden kaynaklanmaktadır. Kişinin o konuya dair temeli yoktur. Ama ne zaman ki matematik problemi çözmeyi öğrenirse işte o zaman imkansızı başarır. Zor ise, matematik konusunda temeli sağlam birisinin karşısına getirilen sıra dışı bir problemi, matematik bilgisinin yanında kendi mantığını da katarak çözmeye çalışmasıdır ki bu da herkesin yapabileceği bir şey değildir.

Bence karşımızda başa çıkamayacağımız bir durum varsa, şu söz bize önderlik etmelidir: Hiçbir şey görüldüğü kadar zor değildir, her şey görüş açımıza göre şekillenir.

Sena RESİMCİ

Cağla YAVUZ

SUYUN DİBİNDE SEVGİ

İnsanı insan yapan duygularıdır.

Sevgi duyguların baş tacıdır.

Sevgi yoksa bir insanın içinde

Hayata bir sıfır yenik başlamıştır.

Annenin çocuğunu sınıksız sarmasıdır sevgi,

Ağladığında şefkatle gözlerini silmesi,

Çocuğu düştüğünde onun da canının yanması,

İyi kötü her şeyi paylaşmasıdır sevgi.

Sevgiyle başlanan her iş başarı getirir.

Sevgi yoksa işin içinde imkansızlık belirir.

Mutluluğun yolu mutlaka sevgiden geçer.

Hayat bulur insan sevgi doluysa eğer.

Nefes almaktır sevgi suyun dibinde.

Karanlıktan ışığa çıkmaktır belki de,

İmkansızlıkları mümkünce çevirmektir.

Özgürce ve neşeyle, kalbinde uçan kelebektir.

Eren CAĞLAR

GÜNAYDIN UMUTLAR

Umut duyguların en değerlisidir. Çünkü umut insanın her daim sığındığı bir omuz gibidir. İnsan umut ederse önündeki engelleri aşar ve amacına ulaşır. Umut, insanın kötü zamanlarında tutunmayı bırakmaması gereken önemli bir şeydir.

Bana göre bir insan umut ederek hayata uyum sağlayabilir. Umut peşinde nitekim bazı şeyleri de sürükler. Bir insan umutluysa başarır, her zaman olayın olumlu yönünü görür. Umut edebilen her insan mutludur. Ne var ki bunu umutsuz insanlar için söylemek pek mümkün değildir. O tür insanlar için dünya sadece siyah ve beyazdır. Tek bir pencereden bakarlar hayata ve genellikle yalnızdırlar. Umudu olmayan insan birkaç deliğin içinde hapsolmuş gibidir. Ne yaparsa yapsın o delikten kurtulması mümkün değildir. Tek çıkış yolu bakış açısını değiştirip yeniden umutla dolup taşmaktır. Bir insan eğer yapmayı başaramam diyerek kendisini umutsuzluğa itiyorsa başarmanın yanından bile geçemez. Örnek olarak şunu gösterebilirim ki sınava girecek olan bizler bu tür umutsuzları çok yaşamaktayız. Fakat yapmamız gereken tek şey kendimize güvenmek ve umudumuzu asla yitirmemektir. İnsanlar yaşamları boyunca yirmisinde otuzunda hatta ellisinde de umut etmekten hiçbir zaman vazgeçmezler. Her yaşın bir güzelliği vardır derler ya aslında her yaşında kendine göre de bir umudu vardır. İnsanlar umut ettikçe yaşarlar. Önemli olan umutları elinden alınmasın. Hayat işte tam da o anda önem kazanıyor.

Eğer yarın için bir düşünce var ise ve o düşünce üzerine kuruyorsa hayatını; kurulu düzene kafa tutmak, bir ana düzeni tekrar kurmaya başlamak demektir. Kurduğun bu düzene ise bizler halk arasında “Ümit etti, Allah da nasip etti.” diyoruz. Her sabaha günaydın umutlar diye uyanmamız dileğiyle...

Hilal ERBAS

İNSANLIK

İnsanlık nedir? Nasıl ve hangi zihniyetle yapılır? Gelin biraz bundan bahsedelim. Arkadaşlar çağımızın en büyük tehlikesi insanoğludur.

İnsanlıkta o tehlikeyi biraz önleyen zihniyettir. İnsanlık doğru ve paylaşmanın zaferidir. Ama maalesef insanlar bu zihniyeti yitirebilmektedir.

Muhtaç insanlara yardım edip acımak değil, onlara yardım edip gereken saygıyı vermektir insanlık. Şunu hiç unutmayın. Bir gün gelecek, ölüm kapınıza dayandığında muhtaçlığın ne olduğunu göreceksiniz. Onun için boşuna dememişler “Ölümlü dünya, ölümlü insan.” diye. Siz farkında bile olmadan yardıma muhtaç biri olabilirsiniz ama size bakan biri bile olmayabilir. Onun için hayatta bunları düşünerek hareket edin. Ayrıca size bir şey söylemeliyim ki insanoğlu hayatı boyunca kendi çıkarları için yaşayabiliyor. Yani başkalarını düşünmeden her şeyi yapabiliyor. Ama insanlık vicdan seviyesi yüksek insanlarda bulunuyor şu dünyada.

Uzun lafın kısası siz herkese iyimser bakarsanız onların da size bakış açısı aynı olacaktır. Atalarımız ne demişler? “Ne ekersen, onu biçersin.” Yazımı Necip Fazıl KISAKÜREK’ in şu sözü ile tamamlamak istiyorum: “Hayat ayna gibidir, ne yaparsan onu görürsün.”

Hasan Caner ARSLAN

ANNEM

Uyusun da büyüsün derdin,
Büyüdüm adam oldum annem.
Konuşurdum senin anlamadığın çocuk dilinde,
Annem seni seviyorum derdim.

Anneciğim gezmeye giderdin,
Ağlardım anneciğim gitme diye;
Bakıcıları hiç sevmezdim,
Hep seni isterdim.

Anneciğim banyo olurken,
Gözüme köpük kaçıyordu,
Ağlıyordum anne beni kurtar diye,
Anneciğim seni seviyorum.

On sene evvel okula gidiyordum
Ve sana bir sözüm vardı, demiştim ki
Annem okuyacağım ve sana bakacağım
Şimdi sadece başına gelip dua ediyorum.

Sude Sila ARSLAN

İLK AŞKIM BABAM

Babalar... Onlar bizim kahramanlarımız, evimizin direği ve başımızın tacıdır. Ayrıca şikayet edildiğimiz, azar işittiğimiz bazen de kavga ettiğimiz ama yine de bizi çok seven kahramanlarımızdır babalar.

İlk güven kaynağımız olan babalardan azar işitse bile onların yeri başkadır. Babalarımız istediği kadar sinirli olsun bir dediğimizi iki etmezler ve bize kıyamazlar. Bizim geleceğimizi güzelleştirmek için ellerinden geleni yaparlar. Biz annemize sevgi gösterdiğimiz kadar babalarımıza göstermeyiz ama bu onları sevmediğimiz anlamına gelmez. Onları o kadar seviyoruz ki, yaptığı işleri takdir eder ve onları örnek alırız.

Biz Çubuk’a taşınmadan önce Ankara’nın bir kasabası olan Sarıyar’ da yaşıyorduk. Eğitim dolayısıyla annem abim ve ben buraya geldik. Babam iş nedeniyle ordaydı. Birbirimize hasret kaldık. Sadece hafta sonları gelebiliyordu. Her gelip gidişinde ben hep ağlardım. Babamın gitmesini istemiyordum. Sonradan yanıma geldi. Tabi ki çok mutlu oldum. Fakat babasız iki buçuk yılım geçmişti.

Babalar bu hayatta çocuklar üzerinde büyük rol oynar. Babalar kızlarının ilk aşkı, oğullarının ise ilk dostudur.

Emine OĞUZ

SORUMLULUK

Sorumluluk genel olarak bireyin kendine düşen görevleridir. Bir insanın sorumluluk sahibi olması o işe özen göstermesidir. Bir sorumluluğumuz varsa özenle ve güzelce yerine getirmemiz gerekir. Büyük, küçük her insanın bir sorumluluğu vardır.

Bebekliğimizden bu yana sürekli yerine getireceğimiz sorumluluklarımız vardır. Yaşımıza göre görevlerimiz, sorumluluklarımız değişir. Çocukken odamızı toplamak, büyüyünce evlenip ailemizi geçindirmek gibi. Ödev yapmak da bir sorumluluktur. Fakat bu görevi bazımız yapar, bazımız yapmaz.

Sorumluluklarımızı ve görevlerimizi bilmeliyiz. Önce kendi sorumluluğumuzu dikkate almalıyız ve önemsemeliyiz. Bazı insanlarda sorumluluk diye bir şey yoktur. İşte o insanların hayatı da zordur. Sorumluluk sahibi olmayan insanların hayatı kolay değildir. Çalışmayıp da evine para getirmeyen insanın geçimi çok zordur. Aç ve bomboş gezer. İşte sorumluluk o kadar önemlidir ki bu duruma bile gelebilirsiniz. Bence her insanda sorumluluk bilinci olmalıdır. Hayatında sorumluluğu olmayan insan boştur.

SümeYra ÜSTÜN

KİTAP SEVGİSİ

Kitap okumak, birçok insanın sahip olmadığı bir alışkanlıktır. Oysa onlar, kitap okumanın güzelliğini bir görseler...

Her insandan kitap okumasını beklemek biraz saçma olur tabii ki. Fakat kitaplar benim günlük hayatın sıkıcılığı ve zorlukları karşısında sığındığım küçük bir liman, bir hazine. Herkesin aynı tür kitapları sevmesi de mümkün değil. Benim sevdiğim kitapları ile sizin beğendiğiniz kitaplar belki benziyordur. Fakat her bireyin kendine ait bir düşünce yapısı vardır, okuduğumuz her kitap birbirine benzemeyebilir. Ben, kendime kimi zaman eğlenceli kitaplar kimi zaman da kendimi geliştirebileceğim türde kitaplar seçiyorum.

Okuyacağımız kitapların bizi iyiye, güzele tercih etmesi de önemlidir. İnsan, kendine uygun olmayan kitapları okur, benimserse ne kendine bir hayrı dokunur ne de başkasına.

Her ne olursa olsun okumak bizi geliştirir. Okuyacağımız kısa bir metin bile hayata olan bakış açımızı etkileyebilir. İşte bu yüzden kitaplarımı dünyaların hazinesine değişmem.

Okuduğum her kitabın ilkokul yıllarında olsa bile bana kattığı bir fikir vardır. Okuduğum her kitap kişiliğimin, düşüncemin, hayal dünyamın gelişmesinde rol oynamıştır.

Okuyan her bireyin geliştiği gibi okuyan her toplum da gelişir, hayal dünyasını kitaplarla geliştiren birey kendini onlarca kişi arasında belli eder. Eğer bir mücevher gibi kendinizi belli etmek istiyorsanız okuyun, okumaya teşvik edin...

Ayşe Seval BAHADIR

BİR İNSAN DÜŞÜNÜN

Yeni tanışmışsınız içinizden bir ses ona güvenebileceğinizi söylüyor. Ona rahatça içinizi açabilecekmış gibi hissediyorsunuz. Peki bu duygunun adı güven mi? Yoksa ilk izlenimin yaptığı bir oyun mu sadece?

İşte bu çelişkiyi "güven" olarak adlandırır çoğu insan. Yapılan en büyük hata budur işte. Düşünmeden hareket ederler ve içlerini dökerler.

Peki sonra ne mi olur?

O "güven" dediğiniz duygu bir anda yok olur. Bir bakmışsınız, o "çok güvenilir (!)" dediğiniz kişi size ihanet etmiş. Sonuç; güvensizlik.

Bir insan daha düşünün.

Onunla da yeni tanışmışsınız. Ama içinizde öyle bir his var ki, bir önce yaşadığınız olayı bir daha yaşayacakmışsınız gibi geliyor. Bu yüzden o insandan uzaklaşmak için sadece birkaç kez konuşup iletişimi kesiyorsunuz. Sonuç; yalnızlık.

Güven, ruhun sevgisidir bir insanı sevdiğinizi düşünüp ona güvenmiyorsanız ruhunuz o insanı sevmemiştir. Ama eğer karşınızdaki kişiye güveniyorsanız, ruhumuz o insanı sevmiştir. Ama birine güvenmeniz o insanın iyi olduğu anlamına gelmez.

Belki "sonsuz" diye adlandırdığımız uzayın bile sonu var ama güven dediğimiz bir duygunun bir sonu yok. Belki de vardır ama sanırım bir ömür yetecek şekilde yüklenmiş yaratılışımızda.

"İnsanlarla münasebetin ateşle münasebetin gibi olsun. Çok uzaklaşma donarsın, çok yaklaşma yanarsın." demiş Sadi ŞİRAZİ. Ah şu geçmişteki bilginler! Hayatı ne de güzel özetlemişler...

Kevser ÖZCAN

Emir OCAK

DERSLER KONUŞURSA

Geldi yine açıldı okul,
Fenden işlediğimiz konu kuvvet,
Bu sene daha fazla çaba sarf et,
Sınavlara az kaldı sabret.

Geldi sıra Türkçeye,
Büyük sevecenlikle,
Düşürürüz bir harf,
Ünlü düşmesinde,
Fıstıkçışahap enişte,
Ünsüz benzeşmesine de bir selam söyle.

Matematikte üslü niceliklerdeyiz,
Bu sayıları çok severiz,
Kısa okul bu eğlencemiz, bilgimiz,
İkinci bir ailemiz.

İngilizcede işleriz five, six, seven,
Yabancı dil öğrenmeyi bırakmayın,
Bu sayıları hep sayın,
Kesinlikle unutmayın.

Adıdır bu dersin beden,
Faul yapınca özür dilemektir erdem,
Bir, iki, üç kıta dur,
Topa biraz yavaş vur.

Bu dersin adı bilişim teknolojileri,
Öğrenelim çağdaş iletişimi,
Severim ben çok teknolojiyi,
Zararına kullanma ama bu veriyi.

Sosyaldır gerisi,
Olmamızı ister bu ders bilinçli,
İnsanlara gösterelim biraz saygı sevgi,
Okul bu okul, bu yuvanın içinde vardır bilgi.

Furkan ÖNAL

3

BİR GÜLÜŞ

Duyguların tercümanı olmaktır gülümsemek. Bazen acılarını göstermemektir, bazen de her şeye rağmen küçücük bir tebessümdür.

Dudakların o kıvrımı bazen de aşka bedeldir. “Bir gülüşü var yaşamaya değer.” Dedikleri bu olsa gerek.

Madem gülümsemek aşka açıyor kapılarımızı, papatyaya baksın o vakit tebessümümüz. Mesafeler arası bir ilaçtır gülümsemek.

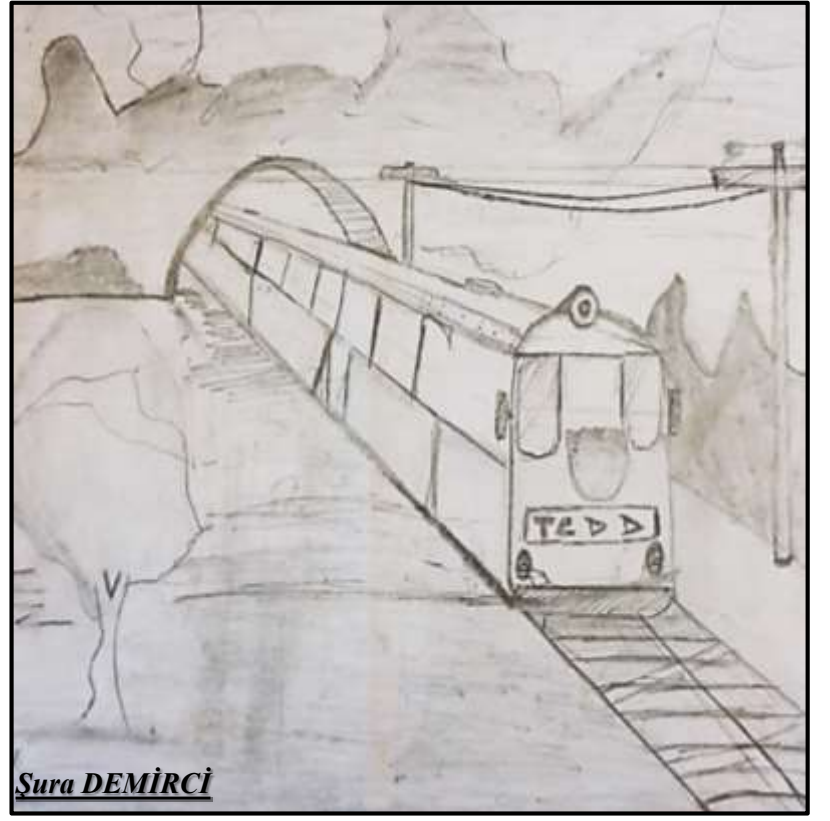
Bir tren yolculuğuna bindir şimdi gülüşünü, otursun en başköşeye, gülüşüne gülsün herkes. Şimdi in trenden seni bekleyene git. Gülüşünün asıl sahibine.

Gülmek; duyguları geliştirir, hisleri, biraz da düşünceleri. Hayata bakıp gülmeli insan, kendine bakıp tebessüm etmeli, her şeye rağmen herkes için bir kahkaha bırakmalı dudaklarından.

“Hayat kısa, hala dişleriniz varken gülümseyin.” derler. Ne güzel demişler: “Hayat geçer, yol biter fakat gülümsemek bazen kalmaz dudaklarımızda.”

Yaşlandırmayın dudaklarınızı, unutmayın gülümsemeyi... Dişleriniz varken hala gülümseyin, hatta kahkaha atın, kaldırımlarda yankılansın sesiniz. Dişleriniz hala varken kocaman sırtın dünyaya ve evren gülüşünüzle aydınlansın.

Nursena KILIC

OKUMAYA OLAN İLGİM NASIL BAŞLADI?

Beşinci sınıfın başlarıydı. Biz her zaman saat 06.00’ da kalkardık. Yani biz dediysem annem, babam ve ben.

Yine okulun olduğu bir gün 06.00’ da kalktık. Ben 06.30’a kadar hazırlanırdım. Bir gün dikkatimi babam çekti. Babam anladığıma göre sabahın belli saatlerinde kendine okuma planı yapmış ve bu planı her gün uyguluyordu. Babamın bu hareketi beni çok etkiledi ve ben de günlük kitap okuma kararı aldım. Hani diyecek olursanız “Bu kız daha önce kitap okumuyor muydu?” diye, tabi ki yanılıyorsunuz. Elbette ki az da olsa okuyordum ama babamın bu hareketiyle okumaya olan hevesim daha da bir körüklendi. Aradan biraz zaman geçti ben de okuma alışkanlığını iyice kazandıktan sonra bir kitaplık oluşturmaya karar verdim belki şaşıracaksınız fakat kitaplık fikri de babam sayesinde ortaya çıktı. Bir gün babamın kitaplığın da gezerken daha önce ismini duymuş olduğum kitaplara rastladım. Ben de bir kitaplık oluşturmaya karar verdim, oluşturdum da. Ve bundan dolayı çok mutluyum.

Arkadaşlar “Akıllı adamlar hem kitapları, hem de doğrudan doğruya hayatı okur.” Eğer siz de hayatı doğrudan doğruya okumak istiyorsanız bir an önce kitap okuma alışkanlığını kazanın...

Tuğba KALAYCI

HAYAL

İnsanoğlu hayaller kurarak yaşar, kendi kendine bir umut sağlar. Eğer ki hayal etmezse geleceğine dair umutları ve istekleri yok demektir, işte o zaman yaşamından bir tat alamaz.

Kişinin ruh sağlığını koruması ve kendisini iyi hissetmesi için kişi hayal kurmalıdır. Bazen kurduğunuz bu hayaller tam anlamı ile suya düşer yani gerçekleşmez veya istediğiniz gibi olmaz ama yine de bu asla hayal kurmayacağım demeyi gerektirmez. Bir hayal biter bir diğeri başlar. Kendimden örnek vermem gerekirse herkes gibi ben de hayal kurarım. Çünkü insan hep olduğu durumdan daha iyi olmak ister ve bunu zihninde canlandırmak için de hayal kurar.

Çok fazla hayaller içinde boğulmayalım ama hayallerimizi de kovmayalım çünkü onlar giderse tatsız bir hayatla baş başa kalırız.

Zeynep KADEMLİOĞLU

SENİN İÇİN

Şu güzel çevre için yapılmayacak ne var ki?

Kesmeyin ağaçları ,

Atmayın yerlere camları,

Unutmayın piknikten sonra çöplerinizi toplamayı.

Çevre ne kadar ilginç,

Çiçekler, böcekler, hayvanlar,

Çeşit çeşit ağaçlar,

Koruyup kollamalı bu güzelliği insanlar.

Dikmelisin sen de bir fidan,

Yeşertmelisin doğayı,

Bu senin için yaşam olayı,

Öğrenmelisin sen de doğayı korumayı.

Görürsen yerlere çöp atanı,

Uyarmalısın o insanı,

Sağlamalısın çöpleri çöp kutusuna atmasını,

Görürsün o zaman insanların doğaya saygısını.

Her zaman doğaya saygılı olmalısın,

Unutmamalısın işin bittikten sonra ateşini söndürmeyi,

İhmal etmemelisin bu işi,

Öğrenmeli bunu her bir kişi.

Tuğçe Nur KARAMAN

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet Ali ATLI

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Lütfiye KARATAY

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Dilek ÇİFTÇİ

GÖRSEL DANIŞMAN

İsmail Tansel YILMAZ

YAYIN KURULU

Başak Neslihan KOCA

Makbule TEZCAN

Yasin AYDIN

Ömer OCAK

OKUL ADRES TELEFON

YAVUZ SELİM İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Yavuz Selim Mahallesi Hükümet Caddesi No: 48
Çubuk/Ankara (0312) 837 11 56- (0312) 837 71 72